Naziv istraživanja: Upitnik o školskom nasilju “UŠN 2003”

Provoditelj: Nastavni zavod za javno zdravstvo SDŽ

Godina provedbe: 2013

Kratki sadržaj:
Utvrđivanje pojavnosti nasilništva unutar i izvan školskog okruženja provelo se u studenom 2012. godine, primjenom upitnika o školskom nasilju “UŠN 2003” (autora: Buljan Flander, Štimac, Karlović) u svih 16 gradova SDŽ.
Istraživanje provedeno među:
Učenicima
Financijski podržano od:
Ciljevi istraživanja:
Osnovni ciljevi ovog projekta su osviještenost o postojanju problema međuvršnjačkog nasilja (kod djece, zaposlenika škole, roditelja, lokalne zajednice) te povećanje znanja o načinima i mehanizmima djelovanja u svrhu smanjenja njegove pojavnosti, na kojima se radi u suradnji s Odjelom za promicanje zdravlja i prevenciju bolesti te Službom za školsku i sveučilišnu medicinu.
Metode istraživanja:
Anketni upitnik
Uzorak:
Obuhvaćeno 1301 učenik od 4. do 8. razreda 16 osnovnih škola (po jedna škola i po jedan razred od svake generacije), u svih 16 gradova Splitsko dalmatinske županije.
Rezultati istraživanja:
Ukupno 57,8% djece je počinilo neki od oblika nasilja nad drugima svakodnevno ili povremeno, dok je 81% djece svakodnevno ili povremeno doživjelo neki od navedenih oblika nasilja (vrijeđanje, prijetnje, krađa/uništavanje stvari, iznuda novca, udaranje/guranje, batine, isključivanje iz igre/ socijalna izolacija, ogovaranje, neugodno dodirivanje). Svakodnevno je nekom od oblika nasilja bilo izloženo 8,5% učenika. Najučestaliji oblici nasilja kojima su djeca bila izložena su: ogovaranje, vrijeđanje, udaranje/guranje te socijalna izoliranost. Manje učestali oblici nasilja su bili: krađa, iznuda novca, tučnjava, prijetnje te neugodno dodirivanje. Do 3,4% učenika se svakodnevno nasilno ponašala prema drugima, a najučestaliji oblici nasilja su bili: udaranje/guranje, ogovaranje, vrijeđanje. Mjesta u školi gdje se nasilje najčešće događalo su uglavnom ona bez nadzora odraslih osoba: wc, na putu prema/do škole, školski hodnici, igralište. Kada djeca traže pomoć, najčešće su se povjeravala svojim roditeljima, prijateljima, a rjeđe učiteljima. Situacija se promijenila nabolje u 43,5% slučajeva, bilo da je nasilje u potpunosti izostalo ili se događalo rijeđe. Gotovo 10% djece (n=128) nastavilo je biti izloženo nasilju nakon što su se obratili za pomoć drugima, a 5,6% se o tome što im se događa nije nikad povjerilo nekome.
Korištena literatura tijekom istraživanja i reference u kojima su rezultati objavljeni:
“UŠN 2003” (osigurano dopuštenje autora Buljan Flander, Karlović, Štimac)